ANUL X. No. 1114 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 28 Sept. 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. – BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

MIC RASPUNS UNUI MARE SCRIITOR...

Intr'un fel de ziar de teatru, un fel de confrate ne-a delectat zilele trecute cu un răspuns la articolul prin care afirmam că forma fraţilor Vâlcov îi exclude dela pretenţia de a forma tripleta echipei naţionale în matchul de Duminică cu Polonia.

După câte am înţeles, d. Grămătic (numele confratelui) a lărgit puţin cadrul chestiunei, trecând dela ceiace precizasem noi la o nouă desbatere a vechei obsesii: echipă exclusiv naţională. O nouă reeditare a unei discuţii care ameninţă să nu se mai termine, e de prisos. Oricât de Grămătic ar fi noul toreador (pe care ziarul gazdă îl prezintă cu eticheta: unul din marii noştri scriitori) şi oricât de roşii argumentele, şi de proaspete.

Câteva rânduri însă pentru marele scriitor care ne onorează cu proza sa sportivă şi care (dacă este acela pe care îl bănuim noi, nu de mult, la un match de foot-ball, ne întreba ce diferenţă este între «hands» şi «corner»), nu sunt de prisos.

Aşa dar, după matchurile Liga de Vest — Liga de Sud, şi în imediata apropiere de întâlnirea Polonia—România, am încercat să dovedim că forţa fraţilor Vâlcov (pe valoarea cărora naţionaliştii sportivi intransigenţi bătuseră o adevărată monedă) exclude — pentru moment cel puţin — ideia unei renunţări la serviciile sportive ale minoritarilor. Şi argumentam concluzia aceasta pe figura foarte modestă pe care cei trei venusişti o făcuseră în raport cu tripleta Ligii de Vest, care la rându-i nu putea avea nici măcar pretenţia de-a egala tripleta naţională.

Câteva zile mai târziu în matchul cu R. G. M. T., cei trei fraţi Vâlcov au reeditat aceiaşi partidă anemică, aducând un supliment de dovadă tezei noastre.

D. Grămătic însă, nu s'a lăsat convins nici de argumentele noastre, nici de forma celor trei fraţi. Şi într'un articol pe 3 coloane, a cerut din nou: naţionalizarea echipei.

Trei coloane întregi pentru un lucru atât de simplu să recunoaştem, nu e tocmai recomandabil. Nu e de mirare deci că cu toată osteneala pe care ne am dat-o, n'am reuşit să parcurgem în întregime întreaga proză a celor trei coloane.

O discuţie în contradictoriu este deci imposibilă. (Mai ales, că oricâtă stimă am avea pentru S. S. R. şi reprezentanţii săi autorizaţi, nu vrem să mai avem o dscuţie pe această temă).

Profităm totuşi de ocazie să ne arătăm regretul că domnul Grămătic — oricâte eforturi stilistice ar fi făcut — nu ne-a convins să subscriem o erezie sportivă de cea mai pură esenţă; şi să subliniem un defect de construcţie al oficialilor, cari pe această chestiune s'au dovedit de o încăpăţânare agasantă.

Au asistat impasibili la discuţii, nu s'au lăsat antrenaţi nici de o parte nici de alta şi trei zile înainte de scadenţă au lăsat să se întrevadă că după tot felul de argumente pentru o formaţie strict naţională, au rămas tot la vechea convingere: cea mai bună echipă naţională, indiferent proporţia de minoritari care o întregeşte.

...Şi iată cum propunerea de a forma o echipă naţională cu intenţia mărturisită de a pierde, n'a găsit nici-un ecou în rândurile oficialilor.

Din două, una: ori marii scriitori nu mai au nici un ascendent asupra cititorilor, ori marele scriitor de care este vorba, este d. N. T. Dumitrescu- nuvelistul sportiv al confratelui.

Lucian Popescu din nou refuzat

Titlul Europei la pană

Secretariatul lui I. B. U. a făcut cunoscut celor interesaţi că spaniolul Girones şi italianul Abruciati au fost desemnaţi să dispute în termen de două luni titlul de campion al Europei la categoria pană.

După cum se vede cei doi mai sus menţionaţi au fost preferaţi lui Lucian Popescu campionul României şi Leperson, campionul Franţei.

Dacă Girones avea tot dreptul să dispute acest campionat, Abruciati nu avea mai multe titluri de cât campionul nostru şi nici de cât campionul Franţei. Abruciati fusese challenger oficial al lui Gironès şi în timp de patru luni, nu s'a găsit nici un organizator ca să facă matchul, Abruciati ne având clasă suficientă de a întâlni pe Gironès.

Iată încă o decizie anapodt a forului internaţional dela Paris.

CE ESTE CU MATCHIUL PEREZ-RAPEANU?

Nici confirmare, nici contramandare

Ziarul «Paris-Soir» cu data de Luni 26 Septembrie, înregistrează o relatare a corespondentului său din Bucureşti, după care Râpeanu urmează să boxeze Vineri la Viena cu Young Perez.

Ziarul adaugă că această ştire este surprinzătoare întru cât ea vine după aceea dată în ajun de Leon Bellière managerul lui Perez, care a semnat pentru această dată cu englezul Bercy Dexter. De altfel Bellière s'a deplasat la Londra ca să-şi «aleagă» acest adversar.

DOUI ADVERSARI PENTRU YOUNG PEREZ?

Pe de altă parte d. Popescu ne informează că deşi matchul Râpeanu—Perez a fost încheiat printr'un schimb de telegrame, până aseară nu-i sosise contractul reglementar şi nici avansul pentru voiaj).

Mai mult încă, organizatoul nu dă nici un fel de viaţă, nici nu confirmă, dar nici nu contramandează contractul.

Se pare că organizatorul vienez a angajat în acelaş timp doi adversari pentru Young Perez.

Tennis

Martin Plâa campion mondial profesionist

In cadrul campionatului mondial profesionist care a avut loc la Berlin pe courts-urile «Rot-Weiss». Tilden a fost învins în semi-finală de francezul Martin du Plâa în 3 set-uri cu 6—0; 7—5; 8—6.

A 2-a semi-finală a fost câştigată de germanul Nusslein care a învins pe irlandezul Albert Burke.

Finala s'a disputat Duminică după masă între Martin du Plâa (Franţa) şi Nusslein (Germania).

Francezul a câştigat foarte greu în 5 set-uri.

Primul set îi revine lui Plâa la 11—9, iar umătoarele două sunt luate de german la 6—3 şi 6—1. Ultimele două set-uri îi revin lui Plâa cu 7—5; 9—7.

Matchul a fost foarte interesant şi a fost viu aplaudat de peste zece mii de spectatori.

Evenimentul săptămânei

In preajma matchului Polonia-România

Declaraţii autorizate în legătură cu evenimentul de Duminică

Evenimentul capital al săptămânei va fi furnizat, Duminecă, de matchul internaţional de football Polonia-România.

In situaţia actuală a raporturilor sportive internaţionale, contactul cu polonezii e bine venit. Atât din punct de vedere technic, precum şi prin prisma legăturilor generale internaţionale matchul de Duminecă capătă o semnificaţie specială.

In legătură cu evenimentul acesta am întreprins o anchetă în cercurile sportive.

Redăm câteva declaraţii:

D. DR. AUREL LEUCUŢIA

«Ca preşedinte al Federaţiei Române de Football nu pot decât să mă bucur, că sportul balonului rotund, va furniza cel mai de seamă eveniment al sezonului de toamnă. Cred că harnicii mei colaboratori au făcut totul ca întâlnirea internaţională de Duminecă să fie bine pregătită.

Mai cred că momentul e foarte bine ales, ca footbalul să contribue la întărirea legăturilor româno-polone».

D. LIVIU JUGA

tat şi contează în reprezentarea in-
«Exponent al regiunei care a con-
ternaţională a footballului românesc, mă bucură de câte ori echipa României are ocazie să se manifesteze.

In felul acesta jucătorii din marile provincii ale footballului au ocazia să fie cunoscuţi de publicul bucureştean, care de multe ori îi judecă prea aspru».

D. GENERAL IACOBICI

«Am asistat anul trecut, la matchul Polonia-România, care s'a jucat la Varşovia. Echipa română a făcut atunci un match mare şi cu greu a putut să dispună de polonezi.

«Duminică va trebui să aruncăm în luptă cele mai bune forţe, ca să obţinem un rezultat onorabil».

D. OCTAV LUCHIDE

«Comisia de selecţie a dat matchului cea mai mare atenţie.

«Lucrăm şi în momentul de faţă la complectarea echipei şi cred că vom opune polonezilor un unsprezece de valoare».

Max Schmelling a învins prin abandon pe Mickey Walker

Fostul campion mondial se impune printr'o performanţă excelentă, drept pretendentul cel mai asiduu la titlul lui Sharkey. Un match ratat, şi un deznodământ americănesc

Monumentalul stadion dela Long Island, pe ringul căruia s'au perindat cei mai celebri boxeuri din lume şi în tribunele căruia au frematat zeci de mii de oameni, a avut un aspect fără culoare cu ocazia matchului Max Schmelling—Mickey Walker, care s'a desfăşurat Luni seara (ceiace corespunde după orariul nostru, cu Marţi ora 5 dimineaţa).

Cu toate eforturile organizatorilor de a prezenta această întâlnire drept una de covârşitoare senzaţie, speculând antagonismul dintre boxul american şi cel european şi anume opunând reprezentantului calificat al Europei, speranţa, marele campion de mâine, al Americii, lumea nu s'a înghesuit.

S'a confirmat astfel — era şi timpul de altfel — că americanii nu mai pleacă urechea la toate combinaţiile şefilor de reclamă ai organizatorilor. Şi de aceea, nu s'a înregistrat asistenţa de zile mari la matchul Schmelling—Walker.

Totuşi, aspectul marilor dispute s'a păstrat, cel puţin în jurul ringului unde au fost remarcate aceleaşi figuri proeminente ale vieţii politice, culturale, artistice şi sportive din America.

SCHMELLING, MARE FAVORIT

Unanimitatea spectatorilor vedea învingător pe Schmelling. Pariuri s'au făcut totuşi, pentrucă americanii nu pot asista la o întrecere fără să participe la emoţiile ei cel puţin cu o prinsoare. Dar toate aceste pariuri s'au făcut la cote mari pentru Schmelling, iar unele din ele, având la bază încrederea americanilor în rezistenţa lui Walker şi deci credinţa că va atinge sfârşitul matchului angajat pe 15 reprize.

Max Schmelling intră primul în ring, urmat imediat de Walker, călduros ovaţionat.

O PRIMA REPRIZA EMOŢIONANTA

Mai înalt, mai muşchiulos, Schmelling face impresie.

După primul gong lupta este cruntă.

Atacă Schmelling şi Walker răspunde foarte hotărât.

Lupta este foarte animată până spre sfârşitul reprizei: Walker, foarte iute şi deloc intimidat, acceptă bătaia şi cu aceasta ridică moralul spectatorilor. Pentru prea puţin timp însă căci o directă precisă a lui Schmelling, trimite pe Walker la pământ. **Se scoală după 6 secunde şi termină repriza.**

Publicul este pe drept cuvânt deceptionat şi deprimat.

Ii acordă lui Walker încă cel mult 2 reprize.

WALKER IŞI REVINE

Spre surprinderea generală însă, Walker reia lupta cu un curaj nebănuit şi deşi des pistonat rezistă uimitor.

Schmelling acumulează puncte peste puncte în reprizele următoare. Dar Walker se ţine pe picioare, şi mai mult, din când în când este periculos, schiţând atacuri fericite. Nu reuşeşte însă câtuşi de puţin să pună în dificultate pe Schmelling, care atacă incontinuu şi cu egal succes.

MAX SCHMELING

Astfel trec şase reprize şi lumea începe să fie convinsă că matchul va fi dus până la capăt iar Schmelling va învinge net la puncte, întrucât nu se mai poate spera ca Walker să regăsească vigoarea pentru a plasa una din formidabilele lui directe de dreapta.

ABANDONUL

Repriza următoare aduce însă un final care nu mai era bănuit.

Schmelling forţează pentru a termina mai repede, reuşeşte să-şi deschidă adversarul şi cu o lovitură îl expediază pe podea. După şase secunde, Walker se scoală buimăcit.

O nouă lovitură şi americanul se odihneşte din nou pe podea.

De astădată se scoală mai greu şi abia după ce arbitrul numărase nouă.

Soigneurul lui, pentru a evita inevitabilul Knock-out, aruncă buretele în semn de abandon, iar Schmelling este proclamat învingător prin k. o. technic.

O DECLARAŢIE A LUI WALKER

După match, Walker a făcut declaraţii. Că e nemulţumit de forma sa, şi mai ales de gestul managerului său.

— *«Am fost într'adevăr în mare dificultate. Dar când m'am ridicat eram lucid. Puteam, în orice caz, termina repriza. Şi desigur şi matchul. Managerul meu s'a pripit aruncând buretele».*

UN DEZNODAMANT... AMERICANESC

După match, federaţia de box a statului New-York a decis să nu se plătească lui Schmelling bursa, până nu se va tranşa reclamaţia lui Carnera împotriva fostului campion mondial.

Hotărârea aceasta a provocat stupoare cu atât mai mult cu cât — se ştie — această federaţie se dezinteresează de deciziile I. B. U.-ului şi federaţiilor europene precum şi de litigiile între boxeurii vechiului continent.

Prin această măsură federaţia americană vrea oare să răzbune orgoliul yankeu, atins şi veşnic ameninţat de perseverentul german?..

Altă explicaţie nu se găseşte.

*

Performanţa lui Schmelling este cu drept cuvânt excelentă. Asta pentrucă Walker, este un pretendent cu veleităţi la titlul suprem. Invingându-l de maniera aceasta, Schmelling se impune drept cel mai serios competitor al titlului pe care l-a pierdut nu de mult şi spulberă impresia acelora cari îl credeau un campion camuflat, pentrucă învinsese pe Sharkey prin descalificare.

O cursă internaţională la Sofia

In capitala Bulgariei va avea loc Dumineca 20 Octombrie, o reuniune motociclistă internaţională, la care au fost invitaţi să participe şi doi alergători români. Răspunzând invitaţiei Moto clubului bulgar, M. C. R.-ul a încredinţat sarcina de a apăra culorile româneşti, alergătorilor Nicolae Ionescu-Cristea şi Ovidiu Ionescu, cari urmează să plece spre Bulgaria, Vineri dimineaţa.

Odată cu cei doi reprezentanţi ai Capitalei noastre se va deplasa la Sofia şi austriacul Leopold Killmeyer.

Poulieff, campion naţional la simplu domni

Azi după amiază, finala la simplu doamne: Zissowits—Golescu

Dintre toate probele, numai una şi-a dat obştescul sfârşit, hirotonisind pe cel mai bun jucător român cu un titlu de care niciun efort de opoziţie nu reuşeşte a-l deposeda.

Poulieff e campion naţional.

Nu ştim dece — poate efectul pronosticului dat acum două numere — dar am fi declarat nereal orice alt rezultat.

E atâta siguranţă, atâta calmă încredere, atâta precizie în jocul popularului „Gică", încât, până când ultima minge nu s'a jucat, nici unul din spectatori nu poate crede în înfrângerea lui.

Spunând aceasta, ne referim mai mult la matchurile precedente, decât la acel de Luni.

Intr'adevăr, în finală, Poulieff n'a fost nici o clipă în dificultate. A jucat cu uşurinţă, şi-a adjudecat toate „game"-urile esenţiale şi rezultatul a fost în concordanţă: trei seturi uşor câştigate.

In Poulieff, tennisul românesc îşi păstrează reprezentantul cel mai calificat. Pe lângă jocul matur pe care-l practică, evitând cu îngrijire lacunele pe care, inerent, le are, campionul nostru poate fi dat ca exemplu pentru felul sportiv şi cavaleresc, cu care se comportă pe teren.

Poulieff nu e niciodată enervat de galerie. Nu protestează decât în faţa evidenţei şi cedează; — a cedat, Luni — cu multă, prea multă generozitate, numeroase puncte.

E, în acest jucător, un ceva care-l politeţă înăscută, o modestie de „bon aloi" nu pot avea alte consecinţe.

Poate că pare curios faptul că insistăm asupra unor asemenea lucruri, pe cari unii ar fi înclinaţi să le socotească deplasate.

Dar Poulieff e campion al României şi ne va reprezenta în străinătate, după cum ne-a mai reprezentat.

Nu-i vom putea cere să impună numele ţării noastre prin victorii pe teren.

Dar îi vom mulţumi întotdeauna tocmai pentru impresia favorabilă care face simpatică o ţară, prin intermediul trimişilor ei.

Iată dece felicităm, din toată inima, pe Gică Poulieff, pentru titlul pe care l-a obţinut atât de net, atât de frumos.

Adversarul său, Reti, a confirmat — tot după cum am afirmat săptămâna trecută — că e al doilea jucător al nostru.

Toate obligaţiile pe care titlul i le decerne lui Poulieff, îi revin, în egală măsură.

Ii dorim aceiaşi reuşită.

Pentru match, a avut handicapul enorm al unei semi-finale grele, disputate pe o căldură toridă, în aceiaşi după masă.

Este explicaţia cea mai logică a scorului.

Acum, să aşteptăm rezultatele celorlalte matchuri.

Şi să punem, pe tabloul de onoare — în aşteptarea celorlalte nume — pe acelea ale lui Poulieff şi Reti.

După finală

După finala campionatului naţional de simplu, am cerut părerile d-lui General Iacobici şi celor doui finalişti.

D. G-ral Iacobici ne spune:

— „Socotesc că Poulieff a meritat să câştige, fiind cu cel puţin jumătate de clasă superior adversarului său. Deasemenea sunt convins că matchurile jucate în Anglia, pentru Cupa Davis, i-au folosit.

[illegible]

— „Eram convins că voi câştiga acest match, dar nu mă aşteptam la o victorie atât de uşoară. Reti este un jucător excelent, dar îi lipseşte lovitura decisivă, când se găseşte pe linia de fund. Cred că va face progrese simţitoare, mai ales că are viitorul în faţa lui".

Cerem şi părerea lui Reti, pe care-l găsim în „Club-house" după un match de dublu-mixt:

(Continuarea în pagina II-a)

SPORTUL ALB

Tennis-ul e sport de nobili,
Nu se joacă pe verdeaţă,
Şi de celelalte sporturi
Se remarcă prin... albeaţă.
Rochiile, pantalonii,
Şi fileul şi tot court-ul,
Poul over-ul şi soutienne-ul,
Toate's albe, ca iaurtul

*

Ca să poţi intra la tennis
Trebuie să ai o tresă,
Sau nevastă-ta marchiză,
Sau bunică-ta contesă.
Insă dacă obârşia
Nu o ai atât de fină,
Eşti primit cu protocoluri,
Dacă vii într'o maşină,
Dar maşină elegantă
Cu motorul tot integru,
Dacă ai şofer la dânsa
Musai e să fie negru.
Nu-i permis caroseria
Fără lustru şi deschisă.
Deasemeni cu stricteţe
Marca Ford e interzisă.

*

La volan sosi şi doamna,
Vrea s'arate că şofează.
Şi în timp ce joacă tennis,
Aparatul îi taxează.

*

Intr'un colţ, soviet aparte,
Doamnele de societate
Cochetează cu atleţii,
Fiindcă sunt emancipate.
Şi fumează, şi fumează
Languros, fără sfială,
(Fiindcă sunt la campionate)
O ţigare «Naţională».

*

La bufet, o duduiţă,
Vrea «poisson» în loc de peşte,
Alta cere cu emfază,
Un iaurt pe franţuzeşte.
Unul a cerut «hors d'oeuvre»
Şi un şpriţ că e «nerveux»
Altul, mai flămând, comandă
Mămăligă «et deux yeux».

*

Se începe campionatul.
Jucătorii în tricouri
Au venit cu o rachetă
Şi cu câte trei sabouri.
Se deschide competiţia,
Jocul iute se lansează
Unul trage-o lovitură
Celălalt îl reclanşează
Şi când lumea, extaziată,
E în plină reverie,
Din cabină, pe o undă,
A venit un «plus o mie».

*

S'au făcut mai multe seturi,
Cu avânt şi cu ardoare.
O duduie-i declarată
Intr'un set învingătoare.
Unul ce-a văzut că pierde
Şi că nici un punct nu bate
S'a răstit la juriu tare:
«Cărţile's amestecate?».
Şi s'a mers aşa într'una,
Până seara cu jucatul
Au rămas vre-o câţiva dornici
Ca să afle rezultatul.
Şi-a ieşit învingător în
Campionate naţionale
Cel ce a jucat mai bine...
Şi-a tras multe cacialmale.

A. NOL

ACTUALITAŢI

Campionul mondial Vines învins

In ziua de 22 Septembrie a. c. în cursul matchurilor dela «South-West Tamey» japonezul JIRO SATOH a eliminat în al 4-lea tur pe Vines, învingându-l net cu 6 — 4; 6—4; 6—4.

Această înfrângere este cu atât mai surprinzătoare cu cât în cadrul aceluiaş turneu, Vines a învins pe englezul Oliff foarte uşor, ceeace dovedeşte că americanul era în formă.